

Lovforslag nr. L 11. Fremsat den 2. oktober 2002 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Mariann Fischer Boel)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dyrlægegerning m.v.

(Ændrede regler for fratagelse af dyrlægers autorisation og for kontrol med anvendelse af lægemidler m.v.)

§ 1

I lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 825 af 30. august 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 4, indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til eller fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i stk. 1, litra b og c. Ministeren kan, i det omfang det skønnes nødvendigt, træffe bestemmelse eller fastsætte regler om hvilke uddannelseskra-
v, de pågældende skal opfylde.«

2. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Ved en praktiserende dyrlæge forstås en i medfør af § 5, stk. 1 eller 2, autoriseret dyrlæge, der udøver de i lovens § 4, stk. 1, litra a-c, omhandlede rettigheder. En autoriseret dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmelde dette til registrering hos Fødevedirektoratet.

Stk. 2. Ved en dyrlægepraksis forstås en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde. En dyrlægepraksis skal anmeldes til registrering hos Fødevedirektoratet.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestem-

melse om, i hvilket omfang de i § 4, stk. 1, litra a-c, nævnte aktiviteter kun må udøves af dyrlæger, der fra Fødevedirektoratet har modtaget bekræftelse på, at de er registreret som praktiserende dyrlæger efter stk. 1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om anmeldelse for praktiserende dyrlæger og dyrlægepraksis, herunder om de oplysninger, som skal fremgå af anmeldelsen samt om pligten til at indberette ændringer.«

3. § 7, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Ministeren kan oprette et register, der indeholder oplysninger om autoriserede og praktiserende dyrlæger samt dyrlægepraksis. Registret kan indeholde oplysninger om rettighedernes omfang samt om fraskrivelse, fratagelse og frakendelse af dyrlægers rettigheder. Registret kan endvidere indeholde oplysninger om overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf samt af lovgivningen i øvrigt, når overtrædelsen er sket i forbindelse med udøvelse af dyrlægegerning. Ministeren kan fastsætte regler om registrets drift og om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registret, samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registret.«

4. § 7 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for anvendelse af lægemidler til forebyggende behandling.«

F. t. l. vedr. dyrlægegerning m.v.

5. I § 7 a indsættes efter *stk. 8* som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, som er beskæftiget med husdyr, herunder behandling af disse, i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal deltage i et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter *stk. 10* og *11*.

6. I § 7 a, *stk. 10*, der bliver *stk. 11*, ændres i 4. pkt. ”*stk. 7-9*” til: ”*stk. 7-8* og *10*”.

7. I § 7 c indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Kontrolmyndigheden kan i nødvendigt omfang kræve dyr aflivet med henblik på undersøgelse af forekomst af medicinrester eller af, om der er foretaget ulovlig behandling. Ved aflivning af dyr yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrets værdi på aflivningstidspunktet.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

8. Efter § 7 c indsættes:

»§ 7 d. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget prøven. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser, kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har rekvireret analysen.«

9. § 11, *stk. 2, litra e)* ophæves.

10. § 11 a affattes således:

»§ 11 a. En autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, *stk. 4*, kan ved dom frakendes autorisationen eller dele heraf, jf. § 11, *stk. 2*, såfremt vedkommende:

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor eller
- 2) har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven, dog bortset fra de i § 11 b nævnte bestemmelser og regler.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage autorisationen

eller dele heraf, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af autorisationen eller dele heraf. Den, hvis autorisation eller dele heraf er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af autorisationen eller dele heraf sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende:

- 1) forsætligt har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor,
- 2) er frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 3) flere gange har fået frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.«

11. § 11 b affattes således:

»§ 11 b. Såfremt en autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, *stk. 4*, gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 7 a, *stk. 4-6* eller *stk. 11*, eller regler fastsat i medfør af § 7 a, *stk. 8, 1. pkt.*, kan vedkommende ved dom frakendes retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning, jf. § 7 a, *stk. 4-5*, og retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, *stk. 4-6* eller *stk. 11*.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, *stk. 4-6* eller *stk. 11*, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, *stk. 4-6* eller *stk. 11*. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligti-

ge lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende:

- 1) er frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 2) flere gange har fået frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.«

12. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. Såfremt en besætningsejer eller dennes repræsentant gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller regler fastsat i medfør af § 7 a, stk. 8, 1. pkt., kan vedkommende ved dom frakendes retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede besætningsejeren eller dennes repræsentant om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11,

sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende:

- 1) er frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 2) flere gange har fået frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.«

13. § 12, *stk. 1*, affattes således:

»Opstår der spørgsmål om fratagelse af autorisation eller dele heraf i henhold til § 11, forelægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sagen for Det Veterinære Sundhedsråd. Forinden rådet tager stilling til sagen, skal det give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt. Er der tale om fratagelse af autorisation eller dele heraf som følge af mangelfuld sjælstilstand, skal sagen endvidere forelægges Retslægerådet. Skønner ministeren, at betingelserne for fratagelse foreligger, kan autorisationen eller dele heraf midlertidigt inddrages.«

14. I § 13, *stk. 1*, ændres ”§ 12, stk. 3,” til: ”§ 12, stk. 1 og 3,”.

15. I § 14 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af autorisationen eller dele heraf, af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, jf. §§ 11 a-11 c, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestidspunktet og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.«

16. I § 18 b, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres ”50 kr.” til: ”100 kr.”.

17. Efter § 18 b indsættes:

»§ 18 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler med henblik på op-

fyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af loven.«

18. § 19 affattes således:

»§ 19. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 2, § 5 a, stk. 1-3, § 6, stk. 1, 1. pkt., § 7, stk. 1-6, § 7 a, stk. 1, 3-6 og 11, og § 18, stk. 1 og 2,
- 2) undlader at yde bistand efter § 7 c, stk. 2, 2. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 8 eller
- 4) undlader at meddele oplysninger, som er afkrævet vedkommende efter § 3, stk. 3, § 7, stk. 5, § 7 c, stk. 2, 1. pkt., og § 10, stk. 1.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis

- 1) overtrædelsen er begået med fortsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen er forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor, eller
- 2) overtrædelsen er begået med fortsæt, og der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågæl-

dende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der er udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser, som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes vedkommende som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstaf.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

19. § 19 a ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2003.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes med henblik på ændring af lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 825 af 30. august 2000 (L 1964 48: FT 1963 - 64: 423, 717, 2955, 3156; Tillæg A s. 177, Tillæg B s. 213 og s. 257. L 1973 73: FT 1972 - 73: 2230, 3411, 4307, 4561; Tillæg A s. 2915, Tillæg B s. 781. L 1975 591: FT 1975 - 76: 265, 500, 1070, 1288; Tillæg A s. 579. L 1980 205: FT 1979 - 80: 4103, 4999, 9442, 9842 ; Tillæg A s. 2933, Tillæg B s. 759. L 1989 847: FT 1989 - 90: 113, 814, 3510, 3960; Tillæg A s. 683, Tillæg B s. 55. L 1994 171: FT 1993 - 94: 837, 1864, 7087, 7182; Tillæg A s. 721, Tillæg B s. 559. L 1997 403: FT 1996 - 97: 6191, 8037, 8294, ; Tillæg A s. 5110, Tillæg B s. 1254 og s. 1438. L 1999 936: FT 1999 - 2000: 237, 2229, 2504; Tillæg A s. 92, Tillæg B s. 92 og s. 171, Tillæg C s. 132.).

2. Baggrunden for lovforslaget

Med udgangspunkt i en konkret sag, hvor der var mistanke om overtrædelse af reglerne om indførsel af lægemidler og af reglerne om ordinering, udlevering og anvendelse af lægemidler nedsatte Fødevaredirektoratet efter anmodning fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri 3 arbejdsgrupper:

1. Arbejdsgruppen om kontrol med anvendelse, udlevering og ordinering af veterinære lægemidler.
2. Arbejdsgruppen om indførsel og distribution af veterinære lægemidler.
3. Arbejdsgruppen om dyrlæge-/praksisregister og rettighedsfratagelse.

Arbejdsgrupperne bestod af embedsmænd fra berørte ministerier, styrelser og direktorater. Arbejdet koordineredes af en styregruppe bestående af formændene for arbejdsgrupperne samt veterinærdirektøren. Styregruppen har holdt møder med en referencegruppe bestående af personer, der forventedes at kunne bidrage med oplysninger og erfaringer af relevans for arbejdsgruppernes arbejde. Herudover har

der været afholdt 2 orienteringsmøder med deltagelse af repræsentanter fra brancheorganisationer. Ved disse møder blev arbejdsgruppernes arbejde præsenteret og gjort til genstand for en drøftelse. De synspunkter, der kom frem ved disse orienteringsmøder, er inddraget i arbejdsgruppernes overvejelser.

Arbejdsgrupperne afgav herefter den 2. april 2002 indstillinger til ministeren.

I arbejdsgruppernes indstillinger anføres, at det overordnede formål med reglerne er at nedsætte forbruget af veterinære lægemidler. Brug af veterinære lægemidler er imidlertid i mange situationer et nødvendigt element i behandlingen af syge dyr.

Der er derfor behov for at gøre kontrolsystemet mere moderne og behovsorienteret. I den forbindelse er der behov for, at der etableres et interministerielt samarbejdsnetværk bestående af repræsentanter fra de forskellige institutioner, der er involveret i administrationen af bestemmelser om lægemidler.

Der er endvidere behov for en modernisering af Fødevaredirektoratets registre over dyrlæger og dyrlægepraksis. Der er således brug for et opdateret og entydigt register over autoriserede og praktiserende dyrlæger, hvor alle oplysninger om den enkelte dyrlæge er samlet ét sted, herunder oplysninger om dyrlægepraksis og eventuelle overtrædelser af lovgivningen. Der foreslås derfor hjemmel til oprettelse af et sådant register.

Da der kan være behov for at sikre, at lægemidler anvendes forsvarligt af lægmand, foreslås der indføjjet hjemmel til at fastsætte krav om, at personer, der er beskæftiget i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal deltage i et godkendt kursus i anvendelse af lægemidler.

Hel eller delvis fratagelse af en dyrlæges autorisation kan i dag ske administrativt. Det foreslås, at der fremover sondres mellem om fratagelsen sker på grund af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed eller på grund af grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser i lovgivningen. Såfremt årsagen til fratagelsen er mangelfuld sjælstilstand eller

udvist grov uduelighed, vil det stadig være muligt administrativt at fratage autorisationen eller dele heraf efter forelæggelse for Det Veterinære Sundhedsråd og - hvis der er tale om mangelfuld sjælstilstand - tillige Retslægerådet. I de tilfælde, hvor fratagelsen sker på grund af grov eller gentagen overtrædelse af lovgivningen, vil fratagelsen skulle ske ved dom.

Efter den gældende lov kan overtrædelse af bestemmelser i loven og i regler fastsat i medfør af loven alene straffes med bøde. Overtrædelserne kan imidlertid være så grove eller gentagne, at der er behov for strengere sanktioner. Dette skyldes ikke mindst risikoen for menneskers og dyrs sundhed. Det foreslås derfor, at der fastsættes hjemmel til at kunne straffe overtrædelser med fængsel i indtil 2 år.

3. Om loven

Loven fastsætter de rettigheder og forpligtelser, der påhviler dyrlæger i forbindelse med deres erhverv, samt regler om anvendelse, ordinerings og udlevering af medicin. Loven har således mange lighedspunkter med lægeloven.

Dyrlæger skal autoriseres af fødevareministeren, inden de kan udøve dyrlægegerning. Dette gælder både for personer uddannet som dyrlæger ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og personer uddannet ved lignende institutioner indenfor eller udenfor EU.

Kun personer, der er autoriseret som dyrlæger, må udøve dyrlægegerning, jf. lovens § 4, stk. 2. Det fremgår af lovens § 4, stk. 1, at der ved dyrlægegerning forstås:

- "a. at tage et dyr under behandling, når der er grund til at antage, at dyret eller den besætning, hvortil det hører, lider af en smitsom sygdom, hvorom anmeldelse skal indgives i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos husdyrene,
- b. at tage andenmands dyr under behandling for nogen anden sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt,
- c. at tage dyr under behandling under anvendelse af lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept,
- d. at udøve veterinær levnedsmiddelkontrol og veterinært levnedsmiddeltilsyn i henhold til den til enhver tid gældende lovgivning herom og
- e. at udøve anden virksomhed, ved hvilken udnyttelsen af den veterinære uddannelse er det væsentlige."

Loven fastlægger hvilke opgaver i forbindelse med behandling af dyr og udøvelse af levnedsmiddelkon-

trol, der skal være forbeholdt autoriserede dyrlæger. Det drejer sig bl.a. om behandling med visse lægemidler og udlevering heraf til ejeren af dyrene til fortsat behandling. Reglerne om veterinær levnedsmiddelkontrol og veterinært levnedsmiddeltilsyn fremgår af fødevarelovgivningen på linie med den ikke-dyrlægeforbeholdte levnedsmiddelkontrol. Herudover giver loven mulighed for at fastsætte nærmere regler om anvendelse af lægemidler.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om Det Veterinære Sundhedsråd. Rådets arbejdsopgaver er i vidt omfang at afgive udtalelse i forbindelse med politisager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen og sager vedrørende dyrlægers virksomhed, men omfatter også rådgivende udtalelser til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og offentlige myndigheder i spørgsmål om anvendelse af medicin til dyr i bred forstand og spørgsmål om behandling og aflivning af dyr ved større ulykkestilfælde eller større sygdomsudbrud.

I loven er der åbnet mulighed for, at en dyrlæge kan indgå en aftale med ejeren eller den ansvarlige for besætningen om sundhedsrådgivning, hvor dyrlægen nøje følger sundhedstilstanden i besætningen og udøver rådgivning. En konsekvens af sundhedsrådgivningsaftalen er bl.a., at dyrlægen får mulighed for at ordinere eller udlevere antibiotika- og kemoterapeutikaholdige lægemidler til besætningsejerens fortsatte behandling af en sygdom, som dyrlægen ved et besøg i besætningen har diagnosticeret og indledt behandlingen af.

4. Lovforslagets indhold

Hovedformålet med dette lovforslag er at supplere lovens bestemmelser, således at loven indeholder hjemmel til en modernisering af Fødevaredirektoratets registre over dyrlæger og dyrlægepraksis, så kontrollen med ordinerings og anvendelse af lægemidler kan gøres endnu mere effektiv. Dette vil bl.a. ske ved en samkøring af registre, således at der eksempelvis sker automatisk opdatering af oplysninger om navne og adresse og om indgåede sundhedsrådgivningsaftaler.

Der foreslås en udbygning af reglerne om fratagelse af dyrlægers og besætningsejeres rettigheder, herunder mulighed for at fratage en dyrlæge adgangen til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler.

I forslaget er medtaget regler om mulighed for at kræve uddannelse af bl.a. besætningsejere, der ønsker at kunne anvende receptpligtige lægemidler navnlig i forbindelse med sundhedsrådgivningsaftaler.

Det foreslås, at myndighederne i nødvendigt omfang får mulighed for at kræve dyr aflivet dyr for at få det undersøgt for medicinrester og for stoffer, som stammer fra en formodet ulovlig behandling. Staten foreslås i givet fald at betale dyrets værdi.

Overtrædelse af bestemmelser i loven og regler fastsat med hjemmel deri kan i visse tilfælde være meget grove eller gentagne. Det foreslås derfor, at sådanne overtrædelser kan straffes med fængsel i indtil 2 år.

Danske militære styrker er i stadig større omfang udstationeret i udlandet og medbringer tjenestehunde m.v. I de tilfælde, hvor der foreligger et særligt aftalegrundlag for udstationeringen for eksempel i form af en folketingsbeslutning, og det deraf følger, at styrkerne er underlagt dansk lovgivning, vil dyrlægeloven være gældende. Der vil imidlertid ikke i alle tilfælde være tilknyttet en dyrlæge ved alle enheder. Det foreslås derfor, at andre eventuelt med telefon- eller radio-kommunikation med en dyrlæge skal kunne udføre behandling af akut syge dyr. Der vil her typisk være tale om en læge eller sygeplejerske ved enheden.

Endelig indeholder lovforslaget følgende ændringer:

Ophævelse af bestemmelsen i § 11, stk. 2, litra e, da muligheden for at dispensere lægemidler er bortfaldet ved en ændring af bestemmelserne om dyrlægers adgang til at købe og distribuere lægemidler til dyr.

Ændring af rykkergebyr fra 50 til 100 kr.

Hjemmel til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og om nødvendigt forordninger, jf. den foreslåede § 18 c.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder følgende udgiftskrævende aktiviteter:

- Central koordinering og styring med henblik på, at de foreslåede ændringer af dyrlægeloven bl.a. hvad angår rettighedsfrakendelse skal virke efter hensigten. Merbehov centralt på 1 AC-årsværk (0,5 mill. kr.).
- Oprettelse af en database, der kan rumme register over praktiserende dyrlæger og dyrlægepraksis. Til forarbejder i forbindelse med oprettelsen skal anvendes merudgifter på 0,7 mill. kr. Implementering og drift vil medføre yderligere udgifter på ca. 0,8 mill. kr. Omfanget af disse udgifter vil blive fastlagt under en foranalyse.
- Udgifterne til erstatning for nedslagne dyr som led i kontrol med lægemidler forventes at udgøre 0,1 mio. kr. årligt. Beløbet forudsættes finansieret

ret af konto § 24.32.14, der også anvendes til erstatninger ved sygdomsrelateret nedslagning.

De øvrige forslag forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Efter lovforslaget pålægges dyrlægepraksis en anmeldeligt, ligesom indberetningspligten for praktiserende dyrlæger udvides i det omfang, der måtte blive fastsat regler i medfør af loven, der bl.a. pålægger dyrlægen at indberette ændringer i status. I det omfang der senere måtte blive fastsat uddannelseskra- v til de personer, der er beskæftiget i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, vil der kunne forekomme udgifter til kursusgebyrer m.v. Kurserne forventes kun at blive af kortere varighed.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, som har vurderet, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet på samfundsniveau eller pr. virksomhed i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget sikrer et bedre overblik over anvendelsen af lægemidler til dyr. I det omfang det nye dyrlæge- register bliver anvendt som styringsinstrument ved kontrollen af dyrlæger og besættningsejere, skønnes dette at muliggøre en mere præcis og målrettet kontrol med reglerne for anvendelse af lægemidler og dermed en begrænsning i anvendelsen.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget har ikke EU-retlige aspekter.

9. Høring

Følgende organisationer m.v. er hørt over forslaget: DAKOFO, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Landboungdom, Danske Andelselskaber, Danske Slagterier, Dansk Familielandbrug, Dansk Kvæg, Dansk Industri, Dansk Pelsdyravlerforening, De danske Landboforeninger, Den Danske Dyrlægeforening, Det Danske Fjerkræråd, Det Veterinære Sundhedsråd, Forbrugerrådet, Handelskammeret, Kommunernes

Landsforening, Kødbbranchens Fællesråd, Landbrugs Rådgivningscenter, Landbrugsraadet, Landsforeningen den lokale andel, Mejeriforeningen, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet, Organisationen Dansk Aquakultur, Specialarbejderforbundet i Danmark og Økologisk Landscenter.

Lovforslaget har endvidere været forelagt Forsvarsministeriet, Miljøministeriet, Datatilsynet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Lovforslaget har endelig været forelagt Rigsadvokaten og politimesterforeningen.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

Nedenstående skema indeholder et samlet skøn over dette lovforslag.

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Udgifter til øget personale til behandling af sager om bl.a. rettig-hedsfrakendelse 0,5 mio. kr. Til forarbejder i forbindelse med oprettelsen af databasen anvendes 0,7 mill. kr. Implementering og drift vil medføre yderligere udgifter på ca. 0,8 mill. kr. Omfanget af disse udgifter vil blive nærmere fastsat under en foranalyse. Udgifter på 0,1 mio. kr. til erstatning for nedslagne dyr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Staten: Løbende drift og behandling af data, som indgår til det nye dyrlægeregister.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Evt. omkostninger til uddannelse af landmænd i medicinanvendelse.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Anmeldepligt for dyrlægepraksis. Evt. udvidet indberetningspligt for praktiserende dyrlæger.
Miljømæssige konsekvenser	Påvirkningen af miljøet med medicinrester begrænses.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen åbner mulighed for, at f.eks. læger ved danske styrker i udlandet kan behandle dyr, der er en del af styrken. Bestemmelsen svarer stort set til den bestemmelse, der gælder for Grønland, jf. § 1, nr. 3, i Anordning nr. 859 af 18. december 1991 om ikrafttræden for Grønland af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, hvoraf fremgår, at dyrlæge-loven kun gælder, når der foreligger et særligt aftalegrundlag for styr-

kens udsendelse. Der vil ikke blive givet personer om bord på skibe, der ikke er uddannet dyrlæge, tilladelse til at udøve dyrlægegerning, hvis der er tale om større og længere transporter, da der i så fald bør være en dyrlæge om bord. Dette er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd.

Til nr. 2

Med bestemmelsen foreslås indføjet dels en definition af begrebet en praktiserende dyrlæge dels et nyt begreb: En dyrlægepraksis.

Loven indeholder herefter 3 begreber vedrørende dyrlæger: en autoriseret dyrlæge, en praktiserende dyrlæge og en dyrlægepraksis.

Ved en autoriseret dyrlæge forstås en person, der af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har modtaget autorisation som dyrlæge, jf. lovens § 5, stk. 1 og 2.

Begrebet praktiserende dyrlæge anvendes i loven uden at være nærmere defineret. Da det skønnes hensigtsmæssigt med en definition, foreslås det, at en praktiserende dyrlæge defineres som en autoriseret dyrlæge, der udøver de i lovens § 4, stk. 1, litra a – c, omhandlede rettigheder. Det præciseres samtidig, at en autoriseret dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmelde dette til registrering i Fødevaredirektoratet. Pligten til at lade sig registrere som praktiserende dyrlæge fremgår i dag af bekendtgørelse nr. 431 af 15. juli 1988 om autorisation m.v. af dyrlæger, men foreslås indføjet i loven med det formål at samle reglerne ét sted. Det fremgår endvidere af bekendtgørelsen, at en praktiserende dyrlæge skal registreres i Fødevaredirektoratet med angivelse af den adresse, hvorfra vedkommende udøver sin praksis.

Med det formål at få præciseret, hvad der skal forstås ved en dyrlægepraksis og dermed undgå fortolkningstvivl, foreslås det, at der indføres en definition af dyrlægepraksis. Det foreslås, at en dyrlægepraksis defineres som en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde. En dyrlægepraksis skal anmeldes til registrering hos Fødevaredirektoratet.

Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anmeldelse for praktiserende dyrlæger og dyrlægepraksis, herunder om de oplysninger, som skal fremgå af anmeldelsen.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive brugt til at fastsætte regler om, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om, hvor optegnelser og regnskaber befinder sig og om, hvor et eventuelt lager af lægemidler opbevares.

Anmeldelsen skal gøre det muligt for myndighederne at gennemføre en mere effektiv kontrol med, at praktiserende dyrlæger overholder loven og regler udstedt i medfør heraf. Kontrollen indebærer bl.a. en dokumentkontrol, hvorfor det er vigtigt at vide, hvor optegnelser og regnskaber befinder sig. Det er også af betydning at vide, hvor et eventuelt lager af lægemidler opbevares.

Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte bestemmelser, hvorefter virksomhed som praktiserende dyrlæge ikke må udøves, før registreringen har fundet sted. Dyrlægen vil herefter først kunne udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, når vedkommen-

de har modtaget en bekræftelse på registreringen fra Fødevaredirektoratet.

Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om pligten til at indberette ændringer vedrørende den praktiserende dyrlæge eller dyrlægepraksis. Denne sidste bemyndigelse vil bl.a. blive brugt til at pålægge den praktiserende dyrlæge at indberette ændringer med relation til status, hvilket er en udvidelse af indberetningspligten i forhold til nu, hvor dyrlægen alene skal lade sig registrere som praktiserende dyrlæge, men ikke underrette Fødevaredirektoratet om eventuelle senere ændringer. Brugbarheden af de registrerede oplysninger bliver hermed væsentligt forbedret.

Til nr. 3

Bestemmelsen giver ministeren mulighed for at oprette et register over autoriserede og praktiserende dyrlæger samt dyrlægepraksis. Der er tale om en udvidelse i forhold til den eksisterende bestemmelse, der alene giver mulighed for at oprette et register over autoriserede dyrlæger.

Der findes i dag i Fødevaredirektoratet et dyrlægeregister og et dyrlægepraksisregister. De to registre findes i en meget simpel database med begrænset kapacitet. Formålet med registrene er, at veterinærcheferne ved eventuelt udbrud af smitsomme husdyrsygdomme ved opslag i registrene skal kunne finde frem til de praktiserende dyrlæger, der befinder sig i det sygdomsramte område med henblik på at få deres assistance. Registrene har kun ganske få felter, og der kan kun søges manuelt i hvert register for sig.

Formålet med det nye register er at have et sikkert, opdateret og entydigt register over autoriserede og praktiserende dyrlæger, hvor alle relevante oplysninger om den enkelte dyrlæge er samlet ét sted, herunder oplysninger om dyrlægepraksis.

Registret påtænkes samkørt med andre registre, således at f.eks. oplysninger om navne og adresser altid vil være opdateret. Via samkøring med Vetstat vil der være mulighed for at kontrollere medicinudlevering og indgåede sundhedsrådgivningsaftaler.

Registret vil bl.a. indeholde oplysninger om fraskrivelse, fratagelse eller frakendelse af autorisation eller dele heraf. Endvidere vil der blive registreret oplysninger om påtaler, administrative bøder og domme til dyrlæger. Da dyrlægegerning kan udøves over hele landet, er det er nødvendigt, at fødevareregionerne samt Fødevaredirektoratet får et samlet overblik over eventuelle overtrædelser begået af den enkelte dyrlæge eller dyrlæger i samme dyrlægepraksis. Overtrædelserne vil vedrøre dyrlægeloven, men også overtræ-

dels af anden lovgivning, herunder lægemiddellovgivningen og dyreværnsloven, når overtrædelserne er sket som led i udøvelse af dyrlægegerning. Oplysningerne om straffbare forhold vil være undtaget fra de almindelige regler om offentlighed.

Registret vil bl.a. kunne anvendes ved kontrol med medicinforbruget i dyrlægepraksis og i besætninger samt ved kontrol med antallet af indgåede sundhedsrådgivningsaftaler pr. dyrlæge. Registret vil endvidere kunne anvendes ved udarbejdelse af en fortegnelse over dyrlæger i de enkelte fødevareregioner som led i det veterinære beredskab.

Til nr. 4

Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler for anvendelse af lægemidler til forebyggende behandling.

Efter den gældende bestemmelse i § 7 a, stk. 2, er det nærmere angivet, hvilke præparater og i hvilke tilfælde forebyggende behandling må forekomme. For at reguleringen kan blive ajourført i takt med den veterinærfaglige viden på området, er der behov for en rammebestemmelse, således at en løbende opdatering af de lægemidler, som dyrlægen må anvende forebyggende, kan foretages administrativt. Praksis vil som hidtil være restriktiv, og opdatering vil ske efter en nøje vurdering af de fødevarerikkerhedsmæssige aspekter i hvert enkelt tilfælde.

De eksisterende regler, hvorefter vaccination og serumbehandling anses for forebyggende behandling, og hvorefter dyrlæger i særlige tilfælde kan anvende, udlevere eller ordinere receptpligtige antiparasitære lægemidler uden forudgående konstateret parasitbehandling hos dyr, vil blive videreført.

Til nr. 5

Bestemmelsen er ny i forhold til tidligere reguleringer i dyrlægeloven og giver ministeren hjemmel til at stille krav om, at personer, der er beskæftiget i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal gennemgå et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler.

Bestemmelsen påtænkes først og fremmest anvendt i de tilfælde, hvor en besætningsejer har indgået en sundhedsrådgivningsaftale med en dyrlæge, hvorefter dyrlægen kan ordinere antibiotika- og kemoterapeutikaholdige lægemidler til besætningsejerens fortsatte behandling af en sygdom, som dyrlægen ved et besøg i besætningen har diagnosticeret og indledt behandling af. I de gældende bestemmelser i § 7 a, stk. 4 og 5, stilles der krav om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje skal følge dyrlægens instruktioner.

Kravet har været drøftet i arbejdsgruppen om kontrol med anvendelse, ordinering og udlevering af lægemidler m.v., og arbejdsgruppen fandt, at der var behov for, at lægmand skal uddannes i at håndtere anvendelse af lægemidler for de besætninger, der har en sundhedsrådgivningsaftale, således at den fortsatte behandling af en sygdom kan ske på en faglig tilfredsstillende måde.

Kurset kan indeholde undervisning i de gældende bestemmelser om anvendelse af lægemidler, herunder regler om optegnelser og opbevaring af lægemidler på bedriften. Endvidere bør der være undervisning i:

- Håndtering af medicin, herunder iblanding af medicin i foder eller vand,
- indgift af injektioner på relevante dyrearter,
- håndtering og blanding af vacciner og
- tilbageholdelsestider.

Indholdet af kurset vil blive fastlagt i samarbejde med erhvervet og dyrlægerne. Kurset vil eventuelt kunne indgå i landbrugsskolernes undervisning. Kravet vil ikke blive stillet i relation til allerede indgåede sundhedsrådgivningsaftaler, men vil alene vedrøre kommende sundhedsrådgivningsaftaler.

Til nr. 6

Bestemmelsen er en følge af ændringen under nr. 5, hvor der er foreslået indsat et nyt stk. 9 i § 7 a, hvilket medfører en konsekvensændring af de i § 7 a, stk. 11, 4. pkt., nævnte stykker.

Til nr. 7

Det foreslås, at kontrolmyndigheden i nødvendigt omfang får adgang til at kræve aflivning af dyr med henblik på at få undersøgt, om der f.eks. forekommer rester af antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler i dyret, eller om der er foretaget ulovlig behandling. Staten yder erstatning for dyret. Erstatningen størrelse afhænger af dyrets værdi ved aflivningstidspunktet. Udmåling af erstatningens størrelse vil ske i overensstemmelse med de principper, der gælder for erstatning i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme.

Til nr. 8

Bestemmelsen er ny og giver med henblik på kontrol med medicinmisbrug mulighed for, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser, kan undersøges med et andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget prøven. Bestemmelsen påtænkes bl.a. anvendt til at lade prøver udtaget ved Plantedirektoratets foderstofkontrol indgå i Fødevarerdirektoratets kontrol med anvendelsen af antibiotika. Bestemmelsen giver tillige mu-

lighed for genbrug af analyseresultater i det tilfælde, hvor den fysiske prøve, der er blevet analyseret, ikke længere findes og dermed ikke kan gøres til genstand for en ny analyse.

Det er hensigten, at der i forbindelse med den fremtidige prøveudtagning vil blive givet en standardmæssig meddelelse til den, hos hvem prøven er udtaget, om, at såvel prøver som analyseresultater vil kunne anvendes til andre formål og af andre myndigheder inden for Fødevareministeriet.

Til nr. 9

Dyrlægers ret til at dispensere lægemidler bortfaldt ved bekendtgørelse nr. 430 af 13. juli 1988 om dyrlægers indkøb, opbevaring og distribuering af lægemidler til dyr, dog med en overgangsordning indtil 1. januar 1990 for visse dyrlæger. § 11, stk. 2, litra e, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 10

Bestemmelsen ændrer bestemmelsen i § 11 a, således at der kan ske fratagelse af hele autorisationen og af alle de i § 11, stk. 2, nævnte rettigheder. Ifølge den eksisterende bestemmelse kan der alene ske fratagelse af de i § 11, stk. 2, litra c - e nævnte rettigheder.

Frakendelse kan ske, når dyrlægen under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor. Bestemmelsen tænkes f.eks. anvendt i det tilfælde, hvor en dyrlæge forsætligt har afgivet en erklæring om, at et dyr er undersøgt og fundet fri for sygdom, uagtet det pågældende dyr lider af en sygdom, der vil kunne overføres til andre dyr eller mennesker. Der vil ligeledes kunne blive tale om frakendelse, hvis dyrlægen, uagtet vedkommende ikke har undersøgt et dyr, erklærer, at dyret er undersøgt og fundet fri for sygdom. Som et yderligere eksempel kan nævnes det tilfælde, hvor en dyrlæge til en besættningsejer forsætligt udleverer et lægemiddel, hvis anvendelse er forbeholdt dyrlæger, og dermed fremkalder fare for fødevarer sikkerheden eller dyresundheden. Bestemmelsen vil som udgangspunkt ikke blive brugt i tilfælde, hvor dyrlægen kun har handlet uagtsomt, medmindre omfanget og skadevirkningerne af den uagtsomme handling eller undladelse er meget betydelige.

Frakendelse kan endvidere bl.a. ske, når dyrlægen har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven. Overtrædelser af reglerne i § 7 a, stk. 4-6 og 11, om udlevering af receptpligtige lægemidler er dog

undtaget fra bestemmelsen og behandles i stedet under bestemmelsen i § 11 b, jf. bemærkningerne til nr. 11.

Som udgangspunkt vil der blive tale om fratagelse af dele af autorisationen, jf. lovens § 11, stk. 2, men frakendelse af hele autorisationen vil dog f.eks. kunne komme på tale i tilfælde af meget grov overtrædelse af reglerne om anvendelse og udlevering af lægemidler.

Det foreslås endvidere, at fratagelse af autorisation eller dele heraf skal ske ved dom.

Som bestemmelsen er i dag kan fratagelse ske administrativt. Hvis dyrlægen imidlertid ikke er enig i den truffe afgørelse, kan vedkommende forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, jf. § 13, stk. 1.

Da der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af loven m.m., vil der typisk versere en straffesag mod dyrlægen. I den sammenhæng taler væsentlige retsplejemæssige hensyn og hensynet til den pågældende dyrlæge for, at der ved dommen så vidt muligt gøres samlet op med retsfølgerne af det strafbare forhold.

I de tilfælde, hvor der har været tale om fratagelse som følge af grov eller gentagen overtrædelse, er fratagelsen da i praksis heller ikke sket i henhold til dyrlæge loven, men i henhold til straffelovens § 79 som led i den verserende straffesag.

Med den foreslåede bestemmelse skal afgørelse om frakendelse af autorisationen eller dele heraf nu træffes i medfør af § 11 a i stedet for straffelovens § 79. Afgørelse om frakendelse af autorisationen eller dele heraf træffes herefter af domstolene i forbindelse med straffesagens behandling.

Der vil kunne ske frakendelse, når en af de i stk. 1 nævnte betingelser er opfyldt. I modsætning til straffelovens § 79 er det herefter ikke en betingelse for frakendelse, at det udviste forhold begrunder fare for misbrug af stillingen.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de tilfælde, hvor det af dyrlægen begåede forhold er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven.

Har dyrlægen derimod overtrådt regler i anden lovgivning, vil spørgsmålet om frakendelse fortsat skulle afgøres efter straffelovens § 79, medmindre der i den pågældende lovgivning findes særlige frakendelsesregler, jf. f.eks. dyreværnslovens § 29.

Der foreslås endvidere mulighed for, at ministeren midlertidigt kan inddrage autorisationen eller dele heraf, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af autorisationen eller dele heraf. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges

prøvet ved domstolene. Inddragelsen varer, indtil sagen er afgjort efter stk. 1.

Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været midlertidigt inddraget, fratrækkes i frakendelsestiden.

Perioden for frakendelsen af autorisationen eller dele heraf foreslås at kunne være fra 1 til 5 år eller for bestandig.

Frakendelse for bestandig vil kunne ske, hvis vedkommende har handlet forsætligt og derved har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor. Der vil endvidere kunne blive tale om frakendelse for bestandig, dersom vedkommende er frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og vedkommende i frakendelsestiden begår et nyt forhold af samme karakter som det, der har begrundet den nuværende frakendelse (ligeartet kriminalitet). Endelig vil frakendelse for bestandig kunne ske, hvis vedkommende 2 eller flere gange har fået frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden, jf. reglerne om gentagelsesvirkning i straffelovens § 81. Ved afgørelsen af, om der skal ske frakendelse for bestandig, vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdenes grovhed og længden af det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf tidligere har været frakendt.

Til nr. 11

Den gældende § 11 b foreslås udvidet, således at det bliver muligt ved dom at fratage en dyrlæge adgangen til at indgå aftale om sundhedsrådgivning og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4 - 6 eller stk. 11, såfremt loven eller regler fastsat i medfør heraf gentagne gange er overtrådt eller ved grove overtrædelser. I henhold til den nugældende bestemmelse er det muligt administrativt at fratage dyrlægen retten til at udlevere receptpligtige lægemidler, men ikke til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler. Da retten til at udlevere receptpligtige lægemidler i visse tilfælde er knyttet til en skriftlig aftale - en sundhedsrådgivningsaftale, jf. § 7 a, stk. 4 og 5, - foreslås det, at det tillige bliver muligt at fratage dyrlægen retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler i de tilfælde, hvor der er sket grov eller gentagen overtrædelse af reglerne om udlevering af receptpligtige lægemidler. Frakendelse af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og udlevere receptpligtige lægemidler vil f.eks. kunne ske i det tilfælde, hvor en dyrlæge gentagne gange har udleveret en større mængde medicin til besættningsejeres behandling af dyr end foreskrevet efter reglerne.

Det foreslås af de under bemærkningerne til nr. 10 anførte grunde, at fratagelsen skal ske ved dom.

Bestemmelsen foreslås opbygget på samme måde som bestemmelsen i den nye § 11 a, jf. under nr. 10, d.v.s. at der bl.a. foreslås mulighed for, at der kan ske midlertidig inddragelse af retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4 - 6 eller 11, såfremt der er nærliggende fare for misbrug. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges prøvet ved domstolene.

Det tidsrum, hvori retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning og til at udlevere receptpligtige lægemidler har været midlertidigt inddraget, fratrækkes i frakendelsestiden.

Det foreslås endvidere, at perioden for frakendelse af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og udlevere receptpligtige lægemidler kan være fra 1 til 5 år eller for bestandig. Dette er en stramning i forhold til den gældende bestemmelse, hvor frakendelse kan ske i indtil 5 år. Der vil kunne blive tale om frakendelse for bestandig, dersom vedkommende er frakendt retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4 - 6 eller 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og vedkommende i frakendelsestiden begår et nyt forhold af samme karakter som det, der har begrundet den nuværende frakendelse (ligeartet kriminalitet). Endelig vil frakendelse for bestandig kunne ske, hvis vedkommende 2 eller flere gange har fået frakendt retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4 - 6 eller 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden, jf. reglerne om gentagelsesvirkning i straffelovens § 81. Ved afgørelsen af, om der skal ske frakendelse for bestandig, vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdenes grovhed og længden af det tidsrum, hvori retten har været frakendt.

Til nr. 12

Bestemmelsen er ny og præciserer bestemmelsen i den gældende § 19 a, således at det nu fremgår, at afgørelse af, om der skal ske fratagelse af retten for en besættningsejer eller dennes repræsentant til at behandle dyr under anvendelse af receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, skal ske ved dom i forbindelse med den verserende straffesag, jf. bemærkningerne til nr. 10. Fratagelse kan således ikke længere ske administrativt. Bestemmelsen vil f.eks.

kunne anvendes i det tilfælde, hvor besætningsejeren eller dennes repræsentant gentagne gange ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler undlader at følge dyrlægens instruktioner.

Der foreslås indført mulighed for, at frakendelsen kan angå "visse eller alle" receptpligtige lægemidler. Der gives hermed adgang til en mere målrettet frakendelse, idet det samtidig forudsættes, at bestemmelsen på denne måde gøres mere anvendelig.

I lighed med hvad der er foreslået i de nye §§ 11 a og 11 b, jf. bemærkningerne til nr. 10 og 11, foreslås der indført mulighed for, at ministeren midlertidigt kan inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler, såfremt der er fare for misbrug. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges prøvet ved domstolene.

Det tidsrum, hvori retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler har været midlertidigt inddraget, fratrækkes i frakendelsestiden.

Endelig foreslås det, at perioden for frakendelse af retten ændres fra de nuværende "indtil 5 år" til "fra 1 til 5 år eller for bestandig". Frakendelsesperioden kommer hermed til at svare til den, der foreslås indført for fratagelse af autorisation eller dele heraf, jf. den foreslåede § 11 a og for fratagelse af retten til at udlevere sundhedsrådgivningsaftaler og retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller 11, jf. den foreslåede § 11 b. Der vil kunne blive tale om frakendelse for bestandig, dersom vedkommende er frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og vedkommende i frakendelsestiden begår et forhold af samme karakter som det, der har begrundet den nuværende frakendelse (ligeartet kriminalitet). Endelig vil frakendelse for bestandig kunne ske, hvis vedkommende 2 eller flere gange har fået frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden, jf. reglerne om gentagelsesvirkning i straffelovens § 81. Ved afgørelsen af, om der skal ske frakendelse for bestandig, vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdenes grovhed og længden af det tidsrum, hvori retten har været frakendt.

Til nr. 13

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af, at administrativ fratagelse af autorisationen eller dele heraf nu alene kan ske som følge af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed. Der bør være mulighed for midlertidigt at inddrage autorisationen eller dele heraf, mens en sag om frakendelse på grund af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed behandles i Det Veterinære Sundhedsråd og eventuelt Retslægerådet. Den midlertidige frakendelse sker administrativt, men dog således, at dyrlægen kan forlange frakendelsen prøvet ved domstolene, jf. den foreslåede ændring af § 13, stk. 1, og bemærkningerne til nr. 14. Bestemmelsen tænkes bl.a. anvendt i de tilfælde, hvor dyrlægens fortsatte udøvelse af autorisationen eller dele heraf skønnes at være til fare for menneskers eller dyrs sundhed.

Til nr. 14

Der foreslås indføjet mulighed for, at også en afgørelse om midlertidig inddragelse af autorisationen eller dele heraf som følge af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed kan forlanges indbragt for domstolene, jf. bemærkningerne til nr. 13.

Til nr. 15

Det foreslås fastsat, at hvor frakendelse af autorisationen eller dele heraf, af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, er sket for bestandig, kan der tidligst efter 5 år træffes afgørelse om, hvorvidt der foreligger omstændigheder, der taler for generhvervelse.

Ved fastsættelse af fristen tidligst efter 5 år er henset til, at når fratagelsen er sket for bestandig, vil de overtrædelser, der har været baggrund for frakendelsen, have været af en sådan karakter, at retten har vurderet, at frakendelsen skulle ske for en periode længere end 5 år, jf. at frakendelsen i henhold til de foreslåede §§ 11 a, stk. 4, 11 b, stk. 4, og 11 c, stk. 4, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Kravet om, at der skal være forløbet mindst 2 år efter, at generhvervelse senest er nægtet ved dom, svarer til kravet om generhvervelse af autorisation i straffelovens § 78.

Til nr. 16

Det foreslås, at rykkergebyret fastsættes til 100 kr. som følge af de seneste ændringer af renteloven i 2001 og 2002, hvorefter der er loft over rykkergebyr i for-

brugerforhold (præceptivt) og i handelsforhold, hvis ikke andet følger af handelssædevane, på 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse.

Den hidtidige sats på 50 kr. har baggrund i ændring af dyrlægeoven i 1999, hvor der var foreslået et rykkergebyr på 200 kr. Under forhandlingerne i Folketinget blev det imidlertid påpeget, at Forbrugerombudsmanden i forbindelse med udarbejdelse af en vejledning havde givet udtryk for, at et rykkergebyr som udgangspunkt ikke burde overstige 50 kr., medmindre den erhvervsdrivende kunne dokumentere at have større omkostninger til arbejdstid, papir, kuverter, porto og andre berettigede omkostninger. Dette princip fandtes det offentlige også at burde følge.

Til nr. 17

Forslaget svarer i det væsentlige til bestemmelserne i henholdsvis fødevareloven og lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Som led i fælles landbrugspolitik, fra jord til bord, gennemføres en løbende harmonisering af veterinærlovgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler der er nødvendige for at gennemføre og administrere de af EU vedtagne retsakter.

Til nr. 18

Forslaget er en omformulering af den hidtidige § 19. Som en ny bestemmelse i stk. 2 foreslås åbnet mulighed for, at der kan idømmes straf af fængsel i op til 2 år. Bestemmelsen svarer til § 78, stk. 2, i fødevareloven og bygger på muligheden for at straffe hårdt ved overtrædelser, der kan forvolde skade på menneskers eller dyrs sundhed, eller hvor der er tilsigtet store økonomiske vindinger.

Til nr. 19

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den er foreslået flyttet til afsnittet om fratagelse af rettigheder, jf. ændringen i nr. 12.

Til § 2

Loven foreslås sat i kraft den 1. februar 2003.

Til § 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

I dette bilag er der indsat gældende formulering af de bestemmelser, der berøres af lovforslaget.

Gældende formulering

§ 4. Ved dyrlægegerning forstås:

- a) at tage et dyr under behandling, når der er grund til at antage, at dyret eller den besætning, hvortil det hører, lider af en smitsom sygdom, hvorom anmeldelse skal indgives i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos husdyrene,
- b) at tage andenmands dyr under behandling for nogen anden sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt,
- c) at tage dyr under behandling under anvendelse af lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept,
- d) at udøve veterinær levnedsmiddelkontrol og veterinært levnedsmiddeltilsyn i henhold til den til enhver tid gældende lovgivning herom og
- e) at udøve anden virksomhed, ved hvilken udnyttelsen af den veterinære uddannelse er det væsentlige.

Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 5, stk. 1 eller 2, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4.

Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af autoriserede dyrlæger, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekraav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.

Lovforslaget

1. I § 4, stk. 4, indsættes som stk. 5:

Gældende formulering

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d og e. Ministeren fastsætter i det omfang, han anser det for nødvendigt, bestemmelser om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.

Lovforslaget

»*Stk. 5.* Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til eller fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i stk. 1, litra b og c. Ministeren kan, i det omfang det skønnes nødvendigt, træffe bestemmelse eller fastsætte regler om hvilke uddannelseskrav, de pågældende skal opfylde.«

2. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Ved en praktiserende dyrlæge forstås en i medfør af § 5, stk. 1 eller 2, autoriseret dyrlæge, der udøver de i lovens § 4, stk. 1, litra a-c, omhandlede rettigheder. En autoriseret dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmelde dette til registrering hos Fødevaredirektoratet.

Stk. 2. Ved en dyrlægepraksis forstås en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde. En dyrlægepraksis skal anmeldes til registrering hos Fødevaredirektoratet.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, i hvilket omfang de i § 4, stk. 1, litra a-c, nævnte aktiviteter kun må udøves af dyrlæger, der fra Fødevaredirektoratet har modtaget bekræftelse på, at de er registreret som praktiserende dyrlæger efter stk. 1.

Gældende formulering

Stk. 7. Ministeren kan føre et register over autoriserede dyrlæger og kan fastsætte nærmere regler for registeret og dyrlægers indberetning til registeret.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan vacciner og sera til forebyggelse af infektionssygdomme samt drægtighedsforebyggende lægemidler dog anvendes, udleveres eller ordineres uden, at der forud er konstateret sygdom på betingelse af, at dyrlægen har et sådant kendskab til dyrets eller dyrenes helbredstilstand, at det er fuldt forsvarligt at indgive lægemidlet til dyret eller dyrene. Antiparasitære lægemidler kan i helt særlige tilfælde, hvor der er en veterinærfaglig begrundelse herfor, anvendes, ordineres og udleveres uden forudgående konstateret parasitbelastning. Dyrlægen skal i disse tilfælde føre optegnelser, der begrundet en sådan anvendelse, ordination eller udlevering. Optegnelserne skal opbevares i mindst 2 år.

§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere eller receptordinere lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når han selv har stillet diagnosen for sygdommen. Diagnosen skal være stillet

Lovforslaget

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om anmeldelse for praktiserende dyrlæger og dyrlægepraksis, herunder om de oplysninger, som skal fremgå af anmeldelsen samt om pligten til at indberette ændringer.”

3. § 7, *stk. 7*, affattes således:

»*Stk. 7.* Ministeren kan oprette et register, der indeholder oplysninger om autoriserede og praktiserende dyrlæger samt dyrlægepraksis. Registret kan indeholde oplysninger om rettighedernes omfang samt om fraskrivelse, fratagelse og frakendelse af dyrlægers rettigheder. Registret kan endvidere indeholde oplysninger om overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf samt af lovgivningen i øvrigt, når overtrædelsen er sket i forbindelse med udøvelse af dyrlægegerning. Ministeren kan fastsætte regler om registrets drift og om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registret, samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registret.«

4. § 7 a, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for anvendelse af lægemidler til forebyggende behandling.«

5. I § 7 a indsættes efter *stk. 8* som nyt stykke:

Bilag til f. t. l. vedr. dyrlægegerning m.v.

Gældende formulering

- 1) efter en faglig forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr, eller
- 2) efter at dyrlægen har undersøgt materiale fra det eller de syge dyr eller ladet materiale undersøge på et statsligt eller et andet dertil af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug eller Fiskeri godkendt laboratorium, jf. dog stk. 3, eller
- 3) efter at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan vacciner og sera til forebyggelse af infektionssygdomme samt drægtighedsforebyggende lægemidler dog anvendes, udleveres eller ordineres uden, at der forud er konstateret sygdom på betingelse af, at dyrlægen har et sådant kendskab til dyrets eller dyrenes helbredstilstand, at det er fuldt forsvarligt at indgive lægemidlet til dyret eller dyrene. Antiparasitære lægemidler kan i helt særlige tilfælde, hvor der er en veterinærfaglig begrundelse herfor, anvendes, ordineres og udleveres uden forudgående konstateret parasitbelastning. Dyrlægen skal i disse tilfælde føre optegnelser, der begrundet en sådan anvendelse, ordination eller udlevering. Optegnelserne skal opbevares i mindst 2 år.

Stk. 3. I de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på besætningen, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.

Lovforslaget

Gældende formulering

Stk. 4. Uanset stk. 1 må en dyrlæge ikke, medmindre andet følger af regler, der fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants efterbehandling af voksent kvæg. Indgår en besætningsejer eller dennes repræsentant en skriftlig aftale, jf. stk. 8, med en dyrlæge om sundhedsrådgivning i en besætning med voksent kvæg, kan dyrlægen dog udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants efterbehandling af dyrene under forudsætning af, at dyrlægen har stillet diagnose for og påbegyndt behandling af det enkelte dyr. Ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler i besætningen skal besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje følge dyrlægens instruktioner.

Stk. 5. Indgår en besætningsejer eller dennes repræsentant en skriftlig aftale, jf. stk. 8, med en dyrlæge om sundhedsrådgivning i en svinebesætning eller en besætning af kalve indtil 1 år, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants behandling af dyr i besætningen, som må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. stk. 1. Dyrlægen skal over for besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje beskrive de kliniske symptomer, som skal være konstateret, før behandling påbegyndes. Ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler i besætningen skal besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje følge dyrlægens instruktioner.

Stk. 6. Til brug for fjerkræbesætninger, der er omfattet af en af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsat sundhedskontrol, kan en dyrlæge ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants behandling af dyr, som må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. stk. 1. Dyrlægen skal over for besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje beskrive de kliniske symptomer, som skal være konstateret, før behandling påbegyndes. Ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler i besætningen skal besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje følge dyrlægens instruktioner.

Lovforslaget

Gældende formulering

Stk. 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anmeldelse af indgåede sundhedsrådgivningsaftaler.

Stk. 8. Ministeren for fødevarer landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler for dyrlægers udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler, jf. stk. 1-6 og § 4, og for indholdet af aftaler om sundhedsrådgivning. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte særlige regler for udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler til dyr, der ikke anvendes til konsum.

Stk. 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser om, at en dyrlæge i en besætning af andre dyr omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftale, jf. stk. 8, kan ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants behandling af dyr i besætningen, som må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. stk. 1. Dyrlægen skal over for besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje beskrive de kliniske symptomer, som skal være konstateret, før behandling påbegyndes. Ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler i besætningen skal besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje følge dyrlægens instruktioner. Bestemmelser fastsat efter stk. 7-9 finder tilsvarende anvendelse.

§ 7 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren har bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til privat eller offentlig ejendom, hvor det er påkrævet af hensyn til kontrollen med overholdelse af §§ 7 a og b og af regler fastsat i medfør heraf, og kan vederlagsfrit udtage prøver til undersøgelse.

Lovforslaget

»*Stk. 9.* Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, som er beskæftiget med husdyr, herunder behandling af disse, i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal deltage i et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

6. I § 7 a, *stk. 10*, der nu bliver *stk. 11*, ændres i 4. pkt. ”stk. 7-9” til: ”stk. 7-8 og 10”.

7. I § 7 c indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

Gældende formulering

Stk. 2. Dyrlægen, besætningssejeren eller dennes repræsentant skal efter anmodning give kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, de oplysninger, der er nødvendige for kontrollen med overholdelsen af §§ 7 a og b og af regler fastsat i medfør heraf. Dyrlægen, besætningssejeren eller dennes repræsentant skal vederlagsfrit yde fornøden bistand ved gennemførelsen af kontrollen.

Lovforslaget

»*Stk. 3.* Kontrolmyndigheden kan i nødvendigt omfang kræve dyr aflivet med henblik på undersøgelse af forekomst af medicinrester eller af, om der er foretaget ulovlig behandling. Ved aflivning af dyr yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrets værdi på aflivningstidspunktet.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

8. Efter § 7 c indsættes:

»§ 7 d. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevareministeriet, der har udtaget prøven. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser, kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Fødevareministeriet, der har rekvireret analysen.«

Stk. 2. Under tilsvarende betingelser som anført i stk. 1 kan en dyrlæge fratages følgende retigheder.

- a) Retten til at udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, jf. § 7, stk. 2.
- b) Retten til at udføre offentlige forretninger i henhold til de herom gældende bestemmelser samt til at udføre de i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos dyrene påbudte diagnostiske undersøgelser og udtage materiale til sådanne undersøgelser. Samtidig bortfalder retten til at udstede attester om resultatet af diagnostiske undersøgelser.
- c) Retten til at foreskrive lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept.

9. § 11, stk. 2, litra e) ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- d) Retten i henhold til apotekerlovgivningen til at distribuere lægemidler.
- e) En i henhold til apotekerlovgivningen meddelt ret til at dispensere lægemidler.

§ 11 a. Såfremt en autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4, gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser om dyrlægers ordination, distribuering eller dispensering af receptpligtige lægemidler til dyr, kan han fratages de i § 11, stk. 2, litra c-e nævnte rettigheder.

Stk. 2. Fratagelse af rettigheder i henhold til stk. 1 sker for en tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

10. § 11 a affattes således:

»§ 11 a. En autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4, kan ved dom frakendes autorisationen eller dele heraf, jf. § 11 stk. 2, såfremt vedkommende:

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor eller
- 2) har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven, dog bortset fra de i § 11 b nævnte bestemmelser og regler.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage autorisationen eller dele heraf, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af autorisationen eller dele heraf. Den, hvis autorisation eller dele heraf er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af autorisationen eller dele heraf sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende:

- 1) forsætligt har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor,
- 2) er frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller

Gældende formulering

§ 11 b. Findes en dyrlæge skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 10, eller regler fastsat i medfør af § 7 a, stk. 8, 1. pkt., kan dyrlægen for en periode af indtil 5 år fratages retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 10.

Lovforslaget

- 3) : flere gange har fået frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.«

11. § 11 b affattes således:

»§ 11 b. Såfremt en autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4, gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller regler fastsat i medfør af § 7 a, stk. 8, 1. pkt., kan vedkommende ved dom frakendes retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning, jf. § 7 a, stk. 4-5, og retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende:

- 1) er frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 2) flere gange har fået frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.«

12. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. Såfremt en besætningsejer eller dennes repræsentant gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller regler fastsat i medfør af § 7 a, stk. 8, 1. pkt., kan vedkommende ved dom frakendes retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan midlertidigt inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede besætningsejeren eller dennes repræsentant om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende:

- 1) er frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller

Gældende formulering

§ 12. Opstår der spørgsmål om fratagelse af rettigheder i henhold til §§ 11-11 b, forelægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sagen for Det veterinære sundhedsråd. Forinden rådet tager stilling til sagen, skal det give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt. Er der tale om fratagelse af rettigheder som følge af mangelfuld sjælstilstand, skal sagen endvidere forelægges retslægerådet.

§ 13. En afgørelse efter § 12, stk. 3, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

§ 14. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en i henhold til § 12, stk. 3, foretaget fratagelse af rettigheder. Er fratagelse sket indtil videre, og afslår ministeren ansøgning om ophævelse af fratagelsen, kan den pågældende forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet 1 år efter fratagelsen og mindst 1 år efter, at generhvervelsen af retten er nægtet ved dom. § 13, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

- 2) flere gange har fået frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.«

13. § 12, stk. 1, affattes således:

»Opstår der spørgsmål om fratagelse af autorisation eller dele heraf i henhold til § 11, forelægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sagen for Det Veterinære Sundhedsråd. Forinden rådet tager stilling til sagen, skal det give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt. Er der tale om fratagelse af autorisation eller dele heraf som følge af mangelfuld sjælstilstand, skal sagen endvidere forelægges Retslægerådet. Skønner ministeren, at betingelserne for fratagelse foreligger, kan autorisationen eller dele heraf midlertidigt inddrages.«

14. I § 13, stk. 1, ændres ”§ 12, stk. 3,” til: ”§ 12, stk. 1 og 3,”.

15. I § 14 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af autorisationen eller dele heraf, af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, jf. §§ 11 a-11 c, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestidspunktet og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse«

Gældende formulering

§ 18 b. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning, eller som følger af regler fastsat i henhold til denne lov, og som ikke opfyldes rettidigt over for den myndighed, der opkræver afgiften, tillægges, medmindre andet er fastsat ved forordning, en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 50 kr., som reguleres i henhold til § 3 i lov om en satsreguleringsprocent.

§ 19. Den, der overtræder § 4, stk. 2, § 6, stk. 1, 1. punktum, § 7, § 7 a eller § 18, stk. 1 og 2, undlader at yde bistand efter § 7 c, stk. 2, 2. pkt., eller undlader at efterkomme påbud efter § 8 straffes med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at meddele oplysninger, som er påkrævet efter § 3, stk. 3, § 7, stk. 5, § 7 c, stk. 2, 1. pkt., eller § 10, stk. 1. Afgiver han urigtige eller vildledende oplysninger, straffes han med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Lovforslaget

16. I § 18 b, stk. 1, 3. pkt., ændres ”50 kr.” til: ”100 kr.”.

17. Efter § 18 b indsættes:

”18 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af loven.«

18. § 19 affattes således:

»§ 19. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 2, § 5 a, stk. 1-3, § 6, stk. 1, 1. pkt., § 7, stk. 1-6, § 7 a, stk. 1, 3-6 og 11, og § 18, stk. 1 og 2,
- 2) undlader at yde bistand efter § 7 c, stk. 2, 2. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 8 eller
- 4) undlader at meddele oplysninger som er påkrævet vedkommende efter § 3, stk. 3, § 7, stk. 5, § 7 c, stk. 2, 1. pkt., og § 10, stk. 1.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis

Gældende formulering

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 19 a. Findes en besætningsejer eller dennes repræsentant ved dom skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 10, eller regler fastsat i medfør af § 7 a, stk. 8, 1. pkt., kan besætningsejeren eller dennes repræsentant for en periode af indtil 5 år fratages retten til at behandle dyr under anvendelse af receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 10.

Lovforslaget

- 1) overtrædelsen er begået med fortsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen er forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor, eller
- 2) overtrædelsen er begået med fortsæt, og der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der er udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser, som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes vedkommende som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

19. § 19 a ophæves.

Til lovforslag nr. L 11. Skriftlig fremsættelse (2. oktober 2002)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dyrlægegerning m.v. (Ændrede regler for fratagelse af dyrlægers autorisation og for kontrol med anvendelse af lægemidler m.v.)

(Lovforslag nr. L 11).

Formålet med lovforslaget er at forøge fødevarer sikkerheden ved at forbedre mulighederne for at føre kontrol med anvendelsen af medicin i husdyrbruget.

Med udgangspunkt i en konkret sag, hvor der var mistanke om overtrædelse af reglerne om indførsel af lægemidler og af reglerne om ordinerings, udlevering og anvendelse af lægemidler nedsatte Fødevareministeriet 3 arbejdsgrupper, der skulle se på en opstramning af kontrollen med medicin anvendelsen hos dyrlæger og landmænd.

Med henblik på at gennemføre anbefalingerne fra arbejdsgruppen foreslås bl.a.:

- hjemmel til at oprette et nyt register over autoriserede og praktiserende dyrlæger samt dyrlægepraksis,
- adgang til at stille krav om uddannelse, når landmænd selv anvender medicin,
- adgang til at kræve aflivning af dyr mod erstatning, hvis nødvendigt ved kontrol,
- udbygning af reglerne om rettighedsfratagelse for dyrlæger og landmænd og
- udvidelse af strafferammen fra bøde til fængsel i indtil 2 år.

Endelig foreslås gennemført en række ændringer af mere praktisk betydning, f.eks. mulighed for, at dyr hos udstationerede danske styrker kan behandles af personer, der ikke er uddannet dyrlæge.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefales det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.